Universiteit Maastricht
Secretaris Commissie Wetenschappelijke Integriteit
MUO/drs. N. Harteman
Postbus 616
6200 MD Maastricht
o.v.v. persoonlijk en vertrouwelijk

Oldenzaal, 24 november 2017

Betreft: klacht naar aanleiding van de publicatie van onderzoek van Corine de Ruiter 'Mythen over conflictscheidingen: de kennis van juridische en sociale professionals'.

Geachte heer Harteman,

Op 21 juli 2017 heb ik mij persoonlijk bij Corine de Ruiter alsmede via uw 'Customer Service Point' een klacht ingediend ten aanzien van het bovengenoemde onderzoek van prof. Dr. Corine de Ruiter, dat op 25 juli 2017 werd ontvangen door uw decaan, prof. Dr. Janssen, namens de klachtencommissie van de faculteit 'Psychology and Neuroscience'. Nadat ik de klacht bij deze klachtencommissie en decaan heb weggehaald (omdat mij zonder enige onderbouwing en specificering laster en smaad ten aanzien van Corine de Ruiter werd verweten wat in mijn perspectief intimidatie en verdeel- en heerstactiek ten aanzien van mij als persoon en de woorden en aanpak van de betrokken klachtbehandelaars is niet conform uw wetenschappelijke code), heb ik een videoconferentie gehad met vertrouwenspersoon wetenschappelijke Integriteit, de heer prof. dr. Gerjo Kok. Na dit gesprek over mijn klacht op hoofdlijnen ten aanzien van prof. Dr. Corine de Ruiter stelde hij een gesprek voor tussen prof. dr. Corine de Ruiter en mij. Ik wilde echter, met het oog op een open, constructieve discussie en een oplossing die past bij de klacht en historie, vertrouwenspersoon en deskundige Joep Zander meenemen naar het gemeenschappelijke gesprek. Hiermee ging de heer Kok, mogelijk in overleg met prof. dr. Corine de Ruiter, niet akkoord en verwees me via zijn secretaris door naar uw klachtencommissie. Hierbij dien ik de klacht in ten aanzien van prof. dr. Corine de Ruiter bij uw klachtencommissie, naar aanleiding van de beschreven voorgeschiedenis. Bij dezen het verzoek om eerst mijn eerdere klachtbrieven met bijlagen te lezen voordat u zich verdiept in dit schrijven.

Voor de klacht ten aanzien van prof. dr. De Ruiter verwijs ik naar de brief aan zowel mevrouw De Ruiter als aan uw College van Bestuur. Resumerend en afgezet tegen uw Nederlandse code Wetenschapsbeoefening is de aanpak van mevrouw De Ruiter in haar onderzoek niet onpartijdig, niet onafhankelijk, oneerlijk en onzorgvuldig. Daarnaast voldoet ze niet aan de NIP-beroepscode. Mijn klacht is gericht op hulp aan uw universiteit om uw kwaliteit van wetenschappelijk onderzoek te verbeteren met het oog op het achterliggende belang van kinderen van gescheiden ouders. Ter aanvulling wil ik u nog het volgende mededelen:

- De response op het onderzoek van mevrouw Corine de Ruiter was 10,36%. Wetenschappelijk gezien is dit een erg lage score, ook voor een online onderzoek, die volgens wetenschappelijk onderzoek ongeveer 10% lager ligt. De onderzoeker dient dan effectieve maatregelen ('mixed mode-survey') te nemen ter bevordering van de response en dat is blijkbaar niet gebeurd. Voor een wetenschappelijk onderzoek ligt de norm tussen 30 en 70%. Omdat het onderzoek van mevrouw De Ruiter hieraan niet voldoet en zelfs ver beneden deze norm ligt, kan op basis van onderzoek van 'The National Academies Press' over 'non-response in social science service' worden geconcludeerd het onderzoek van Corine de Ruiter geen representatieve doelgroep heeft, wat leidt tot een lagere kwaliteit van gegevens en hoog risico op vooringenomenheid in schattingen alsmede beïnvloeding van het onderzoeksontwerp, het verzamelen van gegevens en analyse hiervan. Daarnaast is de handelswijze qua rapportage in strijd met artikel 97 (het rapport geeft geen blijk van een geschikte methode van onderzoek om de betreffende vraagstelling te beantwoorden).

- Structureel doet mevrouw De Ruiter contrawetenschappelijk stellingen en trekt conclusies die ook in strijd zijn met wetenschappelijk onderzoek. Uit onder meer onderzoek van dr. Edward Kruk en door hem geraadpleegde metagegevens blijkt dat het merendeel van scheidingen niet wordt veroorzaakt door huiselijk geweld tijdens de relatie maar dat deze juist toeneemt na scheiding en het twisten over alimentatie en/of de omgang en zorg voor de kinderen. Hiermee is de 'coercive control' en daarmee samenhangende machtsstrijd, juist gepleegd en geïnitieerd door de machthebbende ouder die veelal het éénouderschap krijgt via een rechterlijk vonnis, de kernoorzaak van het huiselijk geweld in de context van scheidingen. Mevrouw De Ruiter stelt het tegenovergestelde en dat huiselijk geweld doorgaans de reden van de scheidingen is, wat daarmee onjuist is. Ook verwijst ze niet naar onderzoeken zoals uitgevoerd door dr. Edward Kruk die haar stellingen tegenspreken waardoor haar onderzoek eenzijdig is belicht wat ten kostte gaat van haar integriteit en haar onderzoek. Hierdoor is de werkwijze van Corine de Ruiter niet conform artikel 47 van de NIP-beroepscode (zorgvuldigheid in het verkrijgen en weergegeven van gegevens), behalve uw eigen Nederlandse code Wetenschapsbeoefening.

- Mevrouw De Ruiter stelt dat de beschuldigingen van kindermishandeling doorgaans waar zijn terwijl uit nationaal en buitenlands onderzoek blijkt dat 95% van deze beschuldigingen in scheidingscontext niet op waarheid berusten. Op basis van deze onjuiste stelling heeft mevrouw De Ruiter bijna 9000 professionals bevraagd over hun professionele kennis. De conclusie dat professionals die het niet eens zijn met haar onjuiste stelling c.q. onvoldoende getoetst, onwetend zijn of geen/onvoldoende kennis zouden hebben, klopt daarmee ook niet! Bovendien heeft mevrouw De Ruiter in dezen niet onpartijdig en zorgvuldig gehandeld omdat ze heeft nagelaten te verwijzen naar onderzoek waarin het tegenovergestelde van haar stellingen wordt geconcludeerd. Haar onderzoek is bestemd de wetenschap te dienen en daarmee tot bewijs van enig feit te dienen is door de éénzijdige en onjuiste belichting bewust valselijk gemaakt, wat een vorm is van intellectuele valsheid in geschrifte en dat is volgens artikelen 225, 226, 230 en 231 van het strafrecht strafbaar.

- Persoonlijk vind ik het zeer gevaarlijk en onrechtvaardig, juist in een rechtsstaat zoals Nederland, om rechterlijke uitspraken via het strafrecht te negeren omdat een "wetenschapper in forensische psychologie" haar gecreëerde waarheid wil opdringen aan de maatschappij en omdat strafrechtelijk vonnis altijd een waarschijnlijkheidsvonnis (vonnis o.b.v. een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid) is. Omdat, ondanks een feitenonderzoek van de politie, dan geen 100% zekerheid is of iemand schuldig of onschuldig is worden de betreffende ouders (lees: vaders in verband met de contrawetenschappelijke stelling van Corine de Ruiter dat mannen voor het merendeel de mishandelaars zijn) toch veroordeeld via het familierecht middels het buitensluiten en afnemen van het ouderlijk gezag of het opleggen van contact- of gebiedsverboden. De, wat mij betreft, onzorgvuldigheid in risicotaxatie die zijn oorzaak wellicht kent in vaderdiscriminatie, mannenhaat en stereotypen (van onder andere mevrouw De Ruiter), het opleggen van 'de koninklijke weg' en het schijnargument van "rust" speelt hierin ook een rol. 'De koninklijke weg' is het principe dat door alle autoriteiten wordt gedeeld, namelijk géén strijd ten kostte van alles, ook al voert in werkelijkheid voornamelijk één ouder continu en al lang strijd over de rug van de kinderen en gaat dit in afwezigheid van de buitengesloten ouder gewoon door terwijl de autoriteiten wegkijken en ontkennen, wat in feite onrechtvaardig en contraproductief werkt want de betreffende ruziezoekende, dysfunctionele ouder wordt beloond voor gestoorde gedragingen die tot doel hebben de andere ouder levenslang uit het leven van de kinderen te gummen. Via haar onderzoek geeft mevrouw De Ruiter professionals die deze werkwijze al jaren uitvoeren, ondanks de beschadiging van vele ouders en hun kinderen, een handvat om hiermee verder te gaan. In het onderzoek van dr. Edward Kruk wordt ook gesteld dat de (vermeende) situaties van 'Blijf-van-mijn-lijf-huizen' lijken te worden geprojecteerd op de hele mannenpopulatie wat uiteraard onterecht is en discriminatie van vaders in de hand werkt, met grote gevolgen voor gescheiden vaders en hun kinderen. Dit beeld is jarenlang geconserveerd en beleden door 'Blijf-van-mijn-lijf-huizen. Uit dit punt concludeer ik dat Corines vooringenomenheid heeft geleid tot het selectief en eenzijdig refereren aan onderzoek, wat in strijd is met artikel 58 (respect voor eigenheid en diversiteit: een psycholoog mag geen ongerechtvaardigd onderscheid maken tussen geslachten) en artikel 48 (Psychologen laten na in hun beroepsmatig handelen hun zakelijke, persoonlijke of ideologische belangen oneigenlijk te bevorderen).

- In Corines bezwaren tegen haar berispingen wees ze op het onderscheid tussen forensische psychologen en klinische psychologen. Ze is berispt voor een eenzijdige belichting en het niet-toepassen van hoor en wederhoor. Voor haar onderzoek 'Mythen over conflictscheidingen: de kennis van juridische en sociale professionals', handelde ze op een soortgelijke manier. Ze beperkte zich namelijk ook in de bronnen en alsmede selectief c.q. beperkt gebruik van citaten van de betreffende bronnen. Dit is in strijd met artikel 47 van de NIP-beroepscode alsmede intellectuele valsheid in geschrifte (artikelen 225, 226, 230 en 231 strafrecht).

- In Corines bezwaren tegen haar berispingen wees ze erop dat in het buitenland wel de mogelijkheid was om 'remote' onderzoek te doen en derhalve betrokkenen niet persoonlijk te spreken en niet fysiek te ontmoeten. Echter geeft de Wet BIG via artikel 14 de mogelijkheid een

specialistenregister, die onder de BIG-wet valt, in het leven te roepen. Dit heeft Corine in samenwerking met haar werkgever blijkbaar nog niet gedaan, wellicht omdat ze simpelweg niet gecontroleerd wil worden en geen verantwoording wil afleggen. Nu heeft Corine een "ontsnapping" en kan ze schuilen achter het bijzondere karakter van haar werk. Als er voor haar werk ook een register met codes en samenhangende voorwaarden in het leven zou worden geroepen dient ze zich hieraan te houden en kan ze ter verantwoording worden geroepen.

- Zoals in mijn klachtbrief aan Corine de Ruiter staat, dient een psycholoog helder te zijn over zijn/haar rollen en de rolintegriteit te borgen alsmede haar verantwoordelijkheid te nemen ten opzichte van haar omgeving en de maatschappij en deskundig te zijn. Omdat blijkt dat Corine niet open is over haar rol als forensisch psycholoog, haar vooringenomenheid door de berispingen alsmede haar visie (dat overeenkomt met het quasiwetenschappelijke onderzoeksrapport 'Het verdeelde kind' van Ed Spruijt), Corine onduidelijk/gesloten is over haar persoonlijke levenssfeer- en –ervaringen die grote invloed kunnen hebben op haar visie en vooringenomenheid, doet dit afbreuk aan haar integriteit en dat van haar onderzoek. Ook is het nog belangrijk te noemen dat Corines visie is bepaald om haar verdienmodel en haar werk in stand te houden. Op basis van dit punt heeft Corine gehandeld in strijd met artikel 10, 11 en 13 van de NIP-beroepscode alsmede overtreding van uw eigen Nederlandse code Wetenschapsbeoefening.

- Hoewel het onderzoeksrapport van Corine de Ruiter gaat over conflictscheidingen in het algemeen heeft het implicaties voor vele mensen, ook kleine kinderen. Zoals eerder vermeld dient een psycholoog haar verantwoordelijkheid te nemen ten opzichte van haar omgeving en de maatschappij. Indirect raakt Corines onderzoeksrapport 'Mythen over conflictscheidingen: de kennis van juridische en sociale professionals', vele individuele gevallen. Weliswaar betreft het geen onderzoek voor één gezin maar als forensisch psycholoog valt haar werk onder individuele gezondheidszorg (Wet BIG artikel 47, lid 1, sub b aan dat forensische rapportage een vorm van individuele gezondheidszorg is en dus toetsbaar is onder het tuchtrecht), zoals geconstateerd in de behandeling van haar tuchtzaken waarvoor ze is berispt. Tevens lijkt, zoals eerder aangegeven, haar onderzoek gedaan en rapport opgesteld in het licht en ter verdediging van deze berispingen (individuele gezondheidszorg).

Ik verwacht dat uw organisatie mijn klacht op een eerlijke, onafhankelijke en positieve manier oppakt en behandelt. Hierbij verzoek ik u mijn klacht in behandeling te nemen alsmede interne maatregelen te nemen die de wetenschappelijke integriteit borgen.

Het is in het belang van uw organisatie en het zwaarwegende belang van vooral kinderen van gescheiden ouders en hun ouders dat de kwaliteit van onderzoek binnen uw organisatie en de werkwijze van Corine de Ruiter in het bijzonder wordt verbeterd. Mede dankzij de historie van terechte klachten en veroordelingen (berispingen) ten aanzien van Corine de Ruiter en mijn wens dat de problematiek serieus dient te worden aangepakt en structureel opgelost, heb ik er voor gekozen de correspondentie openbaar te maken.

Alvast bedankt voor uw inhoudelijke reactie. Hopelijk draagt mijn bericht ertoe bij dat u terugkomt op het onderzoek van Corine de Ruiter en delen die niet kloppen laat rectificeren, alsmede de borging van uw wetenschappelijke code. Tevens heeft Corine meermaals bewezen niet professioneel te handelen en die niet volgens de wetenschappelijke code werkt maar volgens haar eigen visie en haar eigen (verborgen) agenda werkt wat haaks staat op het wetenschappelijk en individueel belang, waardoor ze in mijn perspectief ongeschikt is voor haar werk. Daarom zou ik het toejuichen als u de arbeidsovereenkomst met mevrouw De Ruiter zou beëindigen.

Met vriendelijke groet,

Ivo Vrijkotte MBA

Bijlagen:

- Klachtenbrief ten aanzien van prof. dr. Corine de Ruiter inclusief bijlagen
- Klachtenbrief aan College van Bestuur
- Email de heer Kok/secretaris de heer Kok